



Dokument z posiedzenia

**B10-0188/2024 }
B10-0199/2024 }
B10-0202/2024 }
B10-0203/2024 }
B10-0207/2024 } RC1**

27.11.2024

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 150 ust. 5 i art. 136 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym następujące projekty rezolucji:

B10-0188/2024 (Verts/ALE)

B10-0199/2024 (S&D)

B10-0202/2024 (Renew)

B10-0203/2024 (PPE)

B10-0207/2024 (ECR)

w sprawie nasilających się i systematycznych represji wobec kobiet w Iranie
(2024/2951(RSP))

**Sebastião Bugalho, Lukas Mandl, Isabel Wiseler-Lima, Ingeborg
Ter Laak, Jessika Van Leeuwen, David McAllister, Željana Zovko,
Andrey Kovatchev, Danuše Nerudová, Jan Farský, Luděk Niedermayer,
Vangelis Meimarakis, Nicolás Pascual de la Parte, Davor Ivo Stier,
Tomislav Sokol, Miriam Lexmann, Eleonora Meleti, Michal
Wawrykiewicz, Jessica Polfjärd, Mirosława Nykiel, Inese Vaidere, Matej
Tonin**

w imieniu grupy PPE

RC\1311118PL.docx

PE766.502v01-00 }
PE766.513v01-00 }
PE766.516v01-00 }
PE766.517v01-00 }
PE766.521v01-00 } RC1

**Yannis Maniatis, Francisco Assis, Alessandra Moretti, Daniel Attard,
Chloé Ridel**

w imieniu grupy S&D

**Joachim Stanisław Brudziński, Adam Bielan, Jaak Madison, Beatrice
Timgren, Veronika Vrecionová, Charlie Weimers, Małgorzata Gosiewska,
Dick Erixon, Reinis Pozņaks, Waldemar Tomaszewski, Ondřej Krutílek,
Ivaylo Valchev, Sebastian Tynkkynen, Michał Dworczyk, Alexandr
Vondra, Assita Kanko**

w imieniu grupy ECR

**Abir Al-Sahlani, Petras Auštrevičius, Malik Azmani, Dan Barna, Benoit
Cassart, Veronika Cifrová Ostrihoňová, Bart Groothuis, Svenja Hahn,
Karin Karlsbro, Moritz Körner, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau,
Jan-Christoph Oetjen, Urmas Paet, Marie-Agnes Strack-Zimmermann,
Hilde Vautmans, Sophie Wilmès, Lucia Yar**

w imieniu grupy Renew

Hannah Neumann

w imieniu grupy Verts/ALE

Hanna Gedin, Jonas Sjöstedt, Lukas Sieper, Per Clausen

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie nasilających się i systematycznych represji wobec kobiet w Iranie (2024/2951(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 150 ust. 5 i art. 136 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że systematyczne naruszanie praw kobiet przez Islamską Republikę Iranu i jej policję obyczajową nie zmniejszyło się pod rządami prezydenta Pezeszkijana;
- B. mając na uwadze, że rząd Iranu wprowadził obowiązek zakrywania głowy w 1983 r.; mając na uwadze, że we wrześniu 2024 r. Rada Strażników zatwierdziła ustawę o „ochronie rodziny poprzez promowanie kultury hidżabu i czystości”, która jeszcze bardziej zaostrzy represje rządu wobec kobiet; mając na uwadze, że kobiety, które pojawiają się publicznie bez hidżabu, są często nękanie, więzione, torturowane, a nawet zabijane;
- C. mając na uwadze, że Aho Daryaei była nękana przez siły bezpieczeństwa na uniwersytecie z powodu rzekomego naruszenia zasad noszenia hidżabu; mając na uwadze, że w odważnym akcie sprzeciwu Daryaei zdjęła pozostałą odzież na znak protestu, a następnie została zatrzymana i podobnie jak niezliczone inne kobiety uznana za „umysłowo niezdolną” i zamknięta w zakładzie psychiatrycznym;
- D. mając na uwadze, że irański rząd ogłosił zamiar otwarcia tzw. kliniki terapeutycznej dla kobiet, które sprzeciwiają się surowym przepisom dotyczącym hidżabu; mając na uwadze, że patologizacja oporu jest częścią systematycznych wysiłków podejmowanych przez irańskie władze w celu stłumienia autonomii kobiet i ukarania osób, które sprzeciwiają się dyskryminującym przepisom, takim jak obowiązkowe zakrywanie głowy i segregacja płciowa;
- E. mając na uwadze, że w memorandum „Kwestia bahaicka” z 1991 r., podpisanym przez najwyższego przywódcę ajatollaha Aliego Chameneiego, wzywa się do „zablokowania postępu i rozwoju” społeczności bahaickiej; mając na uwadze, że spośród 93 bahaitów wezwanych do sądu lub uwięzionych w marcu i kwietniu 2024 roku co najmniej 72 osoby były kobietami;
- 1. zdecydowanie potępia nasilające się i systematyczne represjonowanie kobiet w Iranie za pomocą przepisów ustawowych i wykonawczych, które poważnie ograniczają ich wolności i prawa; ubolewa nad faktem, że władze zatrzymały Aho Daryaei, uznając ją za „umysłowo niezdolną”, i umieściły w zakładzie psychiatrycznym; uważa, że represjonowanie kobiet sprzeciwiających się reżimowi politycznemu poprzez zamknięcie w zakładzie psychiatrycznym jest aktem tortur;
- 2. wzywa władze Iranu do uchylecia wszystkich przepisów dyskryminujących kobiety i dziewczęta oraz do pilnego zlikwidowania policji obyczajowej i wszystkich innych represyjnych instytucji;

3. zdecydowanie potępia prześladowania mniejszości etnicznych i religijnych; wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich obrończyń praw kobiet i ofiar arbitralnych zatrzymań, w tym bahaitek Nedy Emadi i Parastoo Hakim, a także obywateli UE;
4. ponownie wzywa Radę do uznania Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej za organizację terrorystyczną, zauważając, że orzeczenie wyższego sądu krajowego w Düsseldorfie w sprawie ataku na synagogę w Bochum w 2022 r. zapewnia obecnie niezbędne podstawy prawne;
5. wzywa rząd Iranu do zapewnienia nieograniczonego dostępu misji rozpoznawczej ONZ i specjalnemu sprawozdawcy ds. sytuacji praw człowieka w Iranie; wzywa do odnowienia i rozszerzenia mandatu misji, tak aby obejmował on mechanizm odpowiedzialności;
6. wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania ruchu Kobiety, Życie, Wolność;
7. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, wiceprzewodniczącemu / wysokiemu przedstawicielowi, Islamskiemu Zgromadzeniu Konsultacyjnemu oraz Urzędowi najwyższego przywódcy Islamskiej Republiki Iranu.